

KLAGANDE

Hajper Ltd C87790, 502081-6574

Ombud: [REDACTED]

MOTPART

Spelinspektionen

ÖVERKLAGAT BESLUT

Spelinspektionens beslut den 17 februari 2021, dnr 19SI2710, bilaga 1

SAKEN

Varning och sanktionsavgift enligt spellagen (2018:1138)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten ändrar det överklagade beslutet endast på så sätt att sanktionsavgiften bestäms till 40 miljoner kr.

BAKGRUND

Under Spelinspektionens tillsyn har det framkommit att Hajper Ltd (nedan Hajper/bolaget) har gjort insättningar på utpekade kunders spelkonton och gett dem gratisspel under början av 2019. Den första spelaren (spelare A) har vid fyra tillfällen under tre dagar i april fått insättningar om sammanlagt 7 400 kr, fått så kallade free spins vid två tillfällen i januari och april och fått så kallade free bets vid tre tillfällen i februari och mars. Den andra spelaren (spelare B) har fått insättningar vid fem tillfällen i februari och mars om totalt 13 500 kr och free spins vid ett tillfälle i mars. I Spelinspektionens utredningsunderlag finns skriftlig kommunikation mellan spelarna och Hajper.

Spelinspektionen beslutade den 17 februari 2021 att meddela Hajper en varning och att påföra bolaget en sanktionsavgift om 50 miljoner kr. Som skäl för beslutet angavs i korthet följande. Bolaget har genom insättningar och gratisspelen ovan lämnat bonusar utöver en spelares första speltillfälle och därmed brutit mot bonusbestämmelsen. Därtill har bolaget brutit i sin omsorgsplikt genom att lämna sådana gåvor till spelare som samtidigt identifierats som sårbara och som det under samma period har sett ett behov av att ge upplysningar om egenåtgärder som kan vidtas för att begränsa sitt spelande. Beträffande den ena spelaren, som fick insättningar på sitt konto i april, hade bolaget dessutom höjt risknivån vid två tillfällen i mars och kort efter den aktuella tidsperioden uppgav denne att hen lider av ett spelberoende och att gåvorna som bolaget delat ut triggat hens spelbegär. Överträdelsen är allvarlig men omständigheterna är sådana att en varning får anses vara tillräckligt ingripande. Varningen ska förenas med en sanktionsavgift. Vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek har beaktats överträdelsernas allvar, hur länge de har pågått, bolagets omsättning samt uppgifterna om dess GGR (gross gaming revenue, vilket avser insatser minus utbetalda vinster). Det är fråga om flera allvarliga överträdelser av spellagens bonusbestämmelse i förening med brister i omsorgsplikten som pågått under en inte obetydlig tid och det förfarande som bolaget tillämpat i förhållande till spelarna har gjort överträdelserna särskilt allvarliga. Mot den bakgrunden bestäms sanktionsavgiften till 50 miljoner kronor. De närmare skälen för Spelinspektionens beslut framgår av bilaga 1.

YRKANDEN OCH GRUNDER M.M.

Hajper yrkar i första hand att bolaget inte ska tilldelas en varning eller sanktionsavgift och i andra hand att det endast ska tilldelas en anmärkning och att sanktionsavgiften sätts ned helt eller till ett skäligt belopp understigande 50 miljoner kr.

Bolaget menar att det varken har handlat i strid med bonusbestämmelsen eller omsorgsplikten och att det därmed saknas grund för att meddela en varning och sanktionsavgift. För det fall en överträdelse skulle anses ha skett är den under alla omständigheter inte allvarlig, varför det endast förelegat grund att meddela en anmärkning. Sanktionsavgiften är under alla omständigheter oskäligt hög.

Spelinspektionen anser att överklagandet ska avslås i sin helhet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Har bolaget överträtt bestämmelser i spellagen?

Bonusar

En licenshavare får endast erbjuda eller lämna bonus vid det första tillfället då en spelare spelar på något av licenshavarens spel (14 kap. 9 § spellagen). En bonus är en rabatt eller liknande ekonomiskt incitament som är direkt kopplat till spelet (2 kap. 3 § 3 spellagen).

Hajper invänder mot den tolkning som Spelinspektionen har gjort av begreppet bonus och anser att bestämmelsen ifråga är otydlig, medan Spelinspektionen menar att bestämmelsen inte ger större tolkningsutrymme än att den kan tillämpas. Bolaget menar att de penninggåvor som har lämnats ifråga utgör bonusar då de inte utgör rabatter eller ett liknande ekonomiskt incitament och att de saknar koppling till spelet då de inte varit förenade med villkor kopplade till spelet utan när som helst kunde tas ut. Det anförs att definitionen av en rabatt är ett avdrag på något som har ett förutbestämt pris och ett ekonomiskt incitament är en monetär anledning för någon att utföra en viss handling, medan en gåva å andra sidan är en överföring av äganderätten till något utan krav på motprestation, vilket inte är samma sak som en rabatt. Enligt bolagets mening ger förarbetsuttalanden och spelförordningen (2018:1475) stöd för att en bonus alltid är kopplad till vissa villkor, medan det annars är fråga om en

gåva. Spelinspektionen menar dock att det inte varit fråga om villkorslösa gåvor, utan att denna form av lojalitetsbonusar förutsätter att det har förekommit spel.

Att insättningar på ett spelkonto och free spins kan utgöra bonusar i spellagens mening, liksom att bonusbestämmelsen även med det tolkningsutrymme som finns är tillräckligt tydlig, har klargjorts i praxis (se t.ex. Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 juni 2021 i mål nr 2232-20). Förvaltningsrätten har tidigare funnit att när en spelare kan få en kontantutbetalning endast genom att ha ett spelkonto, men där det inte förutsätts spelande vare sig innan eller efter, är kopplingen till spelet inte direkt utan indirekt och det är därmed inte fråga om en bonus i spellagens mening (se förvaltningsrättens dom den 15 december 2020 i mål nr 6191-19).

Av epostkommunikationen som skett mellan spelarna och bolaget i samband med de nu aktuella insättningarna och gratisspelen framgår bl.a. följande. Den ena spelaren har uttryckt att spelandet inte gått så bra den senaste tiden och efterfrågat en insättning, varpå bolaget gjort en sådan. När spelaren påtalat att hen hoppats på ett större belopp och frågat hur mycket hen ligger back totalt hos Hajper har bolaget uttryckt att det, efter att ha gått igenom spelarens konto och ha sett den lojalitet spelaren visat bolaget, kommer sätta in ett nytt större belopp på dess spelkonto. Den andra spelaren har, efter att ha uttalat missnöje med beloppet på en bonus hen fått, uttryckt att Hajper måste visa betydligt bättre goodwill för att få hen att spela mer hos bolaget. Dagen efter fick hen en ny, större, insättning på sitt spelkonto. Vid ett annat tillfälle begärde spelaren ifråga s.k. cashback efter att hen uppgett att hen satt in och förlorat ett stort belopp, varpå bolaget gjorde en insättning på spelkontot. Efter att spelaren hotat med att byta casino gjordes en till insättning samma dag. Förvaltningsrätten anser att det därmed med tydlighet framgår att insättningarna och gratisspelen har förutsatt spelande på bolagets plattform. Huruvida gratisspelen exempelvis har syftat till att vara en belöning för lojala spelare eller, vilket

bolaget framhåller är fallet beträffande vissa free spins som getts till spelare A, syftat till att kompensera en spelare för att det förekommit tekniska fel saknar enligt rättens mening betydelse. Kopplingen till spelet har således varit direkt och insättningarna och gratisspelen har utgjort bonusar i lagens mening. Förvaltningsrätten anser därmed, i likhet med Spelinspektionen, att Hajper har överträtt spellagens bonusbestämmelse.

Omsorgsplikt

En licenshavare ska säkerställa att sociala och hälsomässiga hänsyn iakttas i spelverksamheten för att skydda spelare mot överdrivet spelande och hjälpa dem att minska sitt spelande när det finns anledning till det (omsorgsplikt). I omsorgsplikten ingår att motverka överdrivet spelande genom fortlöpande kontroll av spelbeteende (14 kap. 1 § spellagen).

Av förarbetena till spellagen (prop. 2017/18:220 s. 322) framgår bl.a. följande. Licenshavarens skyldighet att aktivt utöva omsorgsplikten genom att säkerställa att sociala och hälsomässiga skyddshänsyn tas innebär att licenshavaren ska följa spelarens beteenden för att vid behov kunna begränsa spelandet. Innebörden av begreppet överdrivet spelande bör avgöras med hänsyn till spelarens uppställda gränser för insättningar, förlustgränser, inloggningstid och förändrat spelbeteende m.m. Innehållet i omsorgsplikten kommer till uttryck genom krav på ett antal spelansvarsåtgärder i detta kapitel. Vad omsorgsplikten i övrigt inbegriper kommer att med stöd av dessa bestämmelser, och meddelade föreskrifter på området, utvecklas i praxis.

Bolaget framhåller att det, till skillnad mot vad Spelinspektionen har angett, inte har identifierat någon av spelarna ifråga som sårbara och anför i sammanhanget bl.a. följande. Att riskprofilpoängen ökade för spelare A kort innan de aktuella bonusarna lämnades är korrekt, men någon ökning av denna, eller något annat mätbart värde i hans beteende, skedde inte efter att bonusarna lämnades. Inget i kommunikationen med spelaren tydde på att hen hade ett

spelproblem, och hen har följaktligen inte identifierats som en riskspelare förrän i juli 2019 då hen upplyste bolaget om sitt påstådda spelberoende. Det faktum att spelare B lämnats upplysningar om ansvarsfullt spelande medför inte på något sätt att hen identifierats som sårbar, och det finns inte bevis på att hens spelbeteende eskalerat under den tid hen fick bonusar. Spelaren har i kommunikation angett att hen har förlorat betydande belopp, men transaktionshistoriken visar att förlusterna varit betydligt mindre än hen påstått. Spelaren har kontaktats flera gånger för att säkerställa att hen var bekväm med sin spelnivå och även rått att använda de verktyg för ansvarsfullt spelande som bolaget tillhandahåller.

Spelinspektionen menar att det varken går att ge en uttömmande beskrivning av vilka åtgärder som en licenshavare måste vidta för att anses ha uppfyllt sin omsorgsplikt eller se till vissa vidtagna åtgärder isolerat, utan att åtgärderna måste ses i ett sammanhang utifrån bolagets sammantagna agerande gentemot en viss spelare och att det centrala är vad som har förmedlats till och uppfattats av denne. Spelinspektionen menar att samtliga utbetalningar till spelarnas spelkonton har gjorts med utgångspunkt i att de är uppskattade kunder och att syftet har varit att uppmuntra till ytterligare spel. I situationer där bolaget enbart borde ha manat till försiktighet har det alltså, enligt inspektionens mening, genom sitt agerande istället uppmuntrat till ytterligare spelande.

Bolaget menar att gåvorna inte kan anses gjorda i syfte att uppmuntra ett ohälsosamt spelande eller spel med medel som spelaren inte har råd att förlora, eftersom gåvorna varit gratis utan krav på motprestation, och framhåller även att det saknas bevis gällande ett samband mellan gåvorna och spelarnas spelbeteende.

Förvaltningsrätten anser att samtliga av bolagets vidtagna åtgärder gentemot spelarna under relevant period måste beaktas vid bedömningen om bolaget har uppfyllt sin omsorgsplikt. Huruvida en faktisk påverkan på spelbeteendet eller

några andra faktiska negativa konsekvenser kunnat påvisas saknar enligt förvaltningsrätten avgörande betydelse för om omsorgsplikten är uppfylld.

Förvaltningsrätten anser att Hajpers agerande med bl.a. utgivande av bonusar har inneburit uppmuntran till fortsatt spelande. Utifrån att risknivån för spelare A hade höjts vid två tillfällen veckorna innan den första av de i målet aktuella insättningsbonusarna lämnades och spelare B fått information om egna åtgärder hen kan vidta för att begränsa sitt spel bl.a. under dagarna efter att insättningar gjorts på spelkontot och vid ett tillfälle till och med blivit uppmanad att pausa sitt spelande och fått en insättningsbonus på sitt spelkonto i samma epostmeddelande har det funnits tydliga indikationer på riskfyllt spelande. Bolaget har alltså trots det lämnat bonusar till spelarna ifråga, och dess agerande har således sammantaget inte syftat till att skydda de aktuella spelarna mot överdrivet spelande, utan inneburit ett åsidosättande av omsorgsplikten.

Överträdelsernas allvar och val av ingripande

Förvaltningsrätten har alltså funnit att Hajper har överträtt spellagens bestämmelse om bonuserbudanden och åsidosatt sin omsorgsplikt.

Om en licenshavare åsidosätter sina skyldigheter enligt spellagen eller villkor som meddelats med stöd av lagen ska Spelinspektionen förelägga licenshavaren att inom en viss tid vidta rättelse eller besluta om förbud, ändring av villkoren eller anmärkning. Om överträdelserna är allvarliga ska licensen som huvudregel återkallas, men om det är tillräckligt kan istället en varning meddelas. Om överträdelserna är ringa eller ursäktliga kan man avstå från ingripande. Detsamma gäller bl.a. om licenshavaren vidtar rättelse (18 kap. 12 § spellagen, jfr prop. 2017/18:220 s. 340).

Bolaget framhåller att det när Spelinspektionen meddelade det nu aktuella beslutet hade fått en ny spellicens för en ny tidsperiod, och menar att det är tveksamt om det lagligen kan utfärdas sanktioner efter licensperiodens utgång

när tillsynsmyndigheten redan haft tillgång till all relevant information i nästan ett år vid tidpunkten för det nya licensbeslutet. Spelinspektionen menar att dessa omständigheter saknar betydelse och att det skulle få orimliga konsekvenser att tillämpa en sådan ordning. Förvaltningsrätten anser att det saknas hinder för att utfärda sanktioner endast för att en viss tid förflutit sedan överträdelserna och bolaget fått en förnyad licens.

I spellagens förarbeten anges, med hänvisning till 3 kap. 1 §, att ju större betydelse en bestämmelse har för att uppnå lagens syften desto allvarligare är en överträdelse av bestämmelsen (prop. 2017/18:220 s. 352). En överträdelse av spellagens bonusbestämmelse är som utgångspunkt allvarlig (se bl.a. Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 januari 2022 i mål nr 204-21). Förvaltningsrätten finner att det inte finns skäl att i detta fall göra någon annan bedömning. Även överträdelser av bestämmelser som rör spelansvar och omsorgsplikten där ett bolag inte har iakttagit konsumentskyddsintressen och framför allt skyddet av spelare med ett problematiskt spelande har ansetts vara mycket allvarliga förseelser (se Kammarrätten i Jönköpings dom den 10 oktober 2020 i mål nr 3745-19, jfr även prop. 2017/18:220 s. 352). Utifrån överträdelsernas art och de aktuella bestämmelsernas betydelse för att uppnå spellagens syften ifråga om konsumentskydd och begränsning av de negativa konsekvenserna av spelande anser förvaltningsrätten att de aktuella överträdelserna är allvarliga. Något lindrigare ingripande än en varning är därmed inte aktuellt.

Om en licenshavare får en varning får denna förenas med en sanktionsavgift (19 kap. 10 § spellagen). Man kan dock avstå från att ta ut sanktionsavgift om överträdelserna är ringa eller ursäktlig, eller om det annars framstår som oskäligt att ta ut avgiften (19 kap. 15 § andra stycket spellagen). I fall där Spelinspektionen dröjt oskäligt lång tid med att fatta beslut i ett ärende bör avgiften kunna sättas ned helt (prop. 2017/18:220 s. 236).

Förvaltningsrätten anser inte att bolagets överträdelse kan anses vara ringa eller ursäktliga. Mot bakgrund av de utredningsåtgärder som vidtagits under ärendets handläggning hos Spelinspektionen finner förvaltningsrätten inte heller att det dröjt oskäligt lång tid för Spelinspektionen att fatta det överklagade beslutet. Det har inte heller i övrigt framkommit omständigheter som medför att det kan anses vara oskäligt att ta ut sanktionsavgiften. Spelinspektionen har således haft fog för att påföra bolaget sanktionsavgift.

Sanktionsavgiftens storlek

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kr och högst 10 procent av licenshavarens omsättning av sådan verksamhet som är licenspliktig enligt spellagen det närmast föregående räkenskapsåret (19 kap. 13 § spellagen).

Om överträdelsen har skett under det första verksamhetsåret, eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas (19 kap. 13 § andra stycket spellagen). De aktuella överträdelserna har förvisso skett under bolagets första verksamhetsår, men eftersom det överklagade beslutet fattades när det redan fanns uppgifter hos Skatteverket gällande dess omsättning 2019 delar förvaltningsrätten uppfattningen att det är detta belopp som ska läggas till grund för beräkningen av den maximala sanktionsavgiften.

Bolaget anför att det är dess nettoomsättning och inte dess bruttoomsättning som ska läggas till grund för bestämmandet av sanktionsavgiften.

Kammarrätten i Jönköping har slagit fast att omsättning i 19 kap. 13 § spellagen avser bruttoomsättningen (jfr bl.a. Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 juni 2021 i mål nr 2232-20). Även med beaktande av vad bolaget anför i denna del anser förvaltningsrätten att det även i detta mål är den av Spelinspektionen använda tolkningen av begreppet omsättning som ska tillämpas, dvs. bruttoomsättningen. Hajper har inte invänt mot den av

Spelinspektionen beaktade bruttoomsättningen i sig. Sanktionsavgiften får således inte fastställas till mer än drygt 640 miljoner kr.

När sanktionsavgiftens storlek beslutas ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått (19 kap. 15 § spellagen).

Sanktionsavgiftens storlek är ett sätt att ytterligare gradera varningen (prop. 2017/18:220 s. 236). Också omständigheter som talar i mildrande riktning bör vägas in. Sådana omständigheter kan vara att licenshavaren snabbt upphör med överträdelsen sedan den påtalats av spelmyndigheten eller samarbetar väl med myndigheten under utredningen (prop. 2017/18:220 s. 352).

Hajper gör gällande att Spelinspektionen har använt en felaktig metod för fastställandet av sanktionsavgift eftersom Kammarrätten i Jönköping har klargjort att en omsättningsbaserad metod inte ska användas för att bestämma en sanktionsavgifts storlek. Förvaltningsrätten konstaterar att Kammarrätten i Jönköping i vissa situationer ansett att sanktionsavgiften ska bestämmas helt oberoende av omsättningen (Kammarrätten i Jönköpings domar den 31 maj 2021 i mål nr 105-20 och 106-20). Anledningen till detta var att kammarrättens majoritet fann att den aktuella överträdelsen inte haft ett direkt samband med spelbolagets omsättning. I andra mål har Kammarrätten i Jönköping godtagit att hänsyn tas till licenshavarnas omsättning vid bestämmandet av sanktionsavgiften (jfr bl.a. Kammarrätten i Jönköpings dom den 18 juni 2021 i mål nr 2232-20). Förvaltningsrätten finner att de överträdelser av spellagen som bolaget har gjort sig skyldigt till har ett direkt samband med bolagets vilja att öka sin omsättning. Med hänsyn härtill och då en sanktionsavgift ska kunna ha en såväl avskräckande som vinsteliminierande effekt bör bolagets omsättning beaktas när sanktionsavgiftens storlek bestäms. Spelinspektionen har alltså haft fog för att beakta omsättningen vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek.

Spelinspektionen har vid bedömningen av sanktionsavgiftens storlek beaktat överträdelsernas allvar, hur länge de pågått samt bolagets omsättning och GGR. Den av Spelinspektionen beslutade sanktionsavgiften uppgår till 7,8 procent av den maximala avgift som teoretiskt enligt den uppskattade omsättningen kunnat beslutas, och således 0,78 procent av bolagets omsättning det aktuella året. Detta är i sig inte anmärkningsvärt men avgiften måste även vid en helhetsbedömning stå i proportion till de aktuella överträdelserna. Några tydliga matematiska beräkningar, där en metod för beräkningen beskrivs och de olika stegen kvantifieras så som bolaget menar att myndigheter normalt gör i beslut, låter sig därför svårligen göras.

Hajper menar att sanktionsavgiften är för hög bl.a. på grund av följande. Sanktionsavgiften är oproportionerlig med hänsyn till dels hur överträdelser av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen) bedöms, dels i förhållande till överträdelsernas allvar och omfattning och dels utifrån tidigare beslut som meddelats gällande överträdelser av bonusbestämmelsen. Överträdelserna är inte av så allvarlig natur som Spelinspektionen gjort gällande, vilket framgår bl.a. av Spelinspektionens långa handläggningstid. Spelinspektionen har inte heller i tillräcklig mån beaktat förmildrande omständigheter såsom att överträdelserna har upphört, inte har upprepats och inte heller kommer att upprepas samt att bolaget har varit behjälpligt under utredningen och gjort mycket stora ansträngningar för att ge Spelinspektionen ett adekvat underlag. Därtill har Spelinspektionen inte beaktat att bonusbestämmelsen är otydligt utformad och att stor oklarhet rådde kring tolkningen av bestämmelsen vid tidpunkten för de aktuella händelserna och att Spelinspektionen har underlåtit att fastställa tydliga villkor, vilket bör vara en väsentligt förmildrande faktor.

Hur regleringen ser ut i penningtvättslagen medför enligt förvaltningsrätten inte att den här aktuella sanktionsavgiften ska anses vara oproportionerlig. Inte heller vad bolaget anför om bonusbestämmelsens utformning och att

Spelinspektionen inte hade gett spelbranschen några tydliga besked om sin tolkning av densamma ska beaktas när sanktionsavgiften fastställs.

Hajper framhåller gällande allvarligheten att det är fråga om två spelare som ett begränsat antal dagar fått bonusar och menar att överträdelserna därmed inte har pågått oavbrutet i tre månader. Förvaltningsrätten anser att oavsett hur man definierar en överträdelser varaktighet ska de omständigheter som lyfts beaktas vid den sammantagna bedömning som ska göras. Förvaltningsrätten konstaterar i detta sammanhang att det som utgångspunkt inte kan anses proportionerligt att besluta om en viss avgift för varje dag som en överträdelse pågår och sedan multiplicera detta, utan att en sammantagen bedömning måste göras där en överträdelser varaktighet är en faktor som ska beaktas.

Det har varken utretts eller påståtts att lämnandet av bonusar skett systematiskt till spelare med samma spelbeteende under liknande omständigheter. Förvaltningsrätten har därför att utgå från att det varit fråga om enskilda händelser som skett vissa dagar under en period om tre månader. Detta talar för att en något mildare sanktionsavgift ska beslutas än i ett fall där det står klart att en licenshavare har lämnat bonusar till sina kunder i större omfattning. I sammanhanget måste dock beaktas att Hajper i detta fall även brustit i sin omsorgsplikt. Vad bolaget har anfört om Spelinspektionens handläggningstid och vilka handläggningsåtgärder som Spelinspektionen vidtog respektive inte vidtog anser förvaltningsrätten inte på något sätt påverkar bedömningen av allvarligheten.

Spelinspektionen menar att bolagets särdeles utstuderade förfaringssätt – att genom direkt kommunikation uppmuntra till fortsatt spel – medför att överträdelserna är särskilt allvarliga. Förvaltningsrätten anser att det är fråga om allvarliga överträdelser men att det sammantaget inte kan sägas att överträdelserna är särskilt allvarliga i den mening som Spelinspektionen gör gällande. Vid denna bedömning beaktar rätten utöver vad som angetts ovan

särskilt hur bolaget formulerat sig i sin kommunikation med spelarna, och att det inte skett något särskild eller påtryckande uppmuntran till fortsatt spelande, även om bonusarna spelarna fått i sig utgör sådan uppmuntran.

Det är klarlagt att bolaget upphörde med överträdelserna på eget initiativ när Spelinspektionen meddelade sina första beslut om ingripanden på grund av bonuserbjudanden, flera månader innan inspektionen inledde sin tillsyn mot bolaget. Detta ska, liksom det faktum att bolaget samarbetat väl med tillsynsmyndigheten, beaktas som en förmildrande omständighet (se prop. 2017/18:220 s. 352).

Mot bakgrund av överträdelsernas allvarsgrad och omfattning samt med beaktande av de ovan angivna förmildrande omständigheterna och bolagets GGR för år 2019 och den vinstreducering som då sker bedömer förvaltningsrätten att en sanktionsavgift om 40 miljoner kr är såväl skälig som proportionerlig.

Sammanfattning

Förvaltningsrätten finner att Hajper har överträtt förbudet mot att lämna bonusar utöver det första speltillfället och brustit i sin omsorgsplikt. Överträdelserna är allvarliga och det saknas skäl att avstå från ett ingripande. Spelinspektionen hade därför skäl att meddela bolaget en varning. Det saknas skäl att avstå från att ta ut en sanktionsavgift i samband med denna varning. Förvaltningsrätten anser dock att en sanktionsavgift om 40 miljoner kr får anses vara väl avvägd med hänsyn till omständigheterna i detta mål. Överklagandet ska därför bifallas delvis på detta sätt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

[REDACTED]

rådman

I avgörandet har nämndemännen [REDACTED]

[REDACTED] deltagit. Föredragande jurist har varit [REDACTED].

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.